

Ζάιον Κλαρκ: «Η ζωή μου είναι φυσιολογική»

Καμία δικαιολογία. Ο Ζάιον Κλαρκ θα μπορούσε να επικαλεστεί τουλάχιστον δύο. Δεν το έχει κάνει. Ούτε και πρόκειται. Ο κάτοχος του ρεκόρ Γκίνες ως ο πιο γρήγορος άνθρωπος που τρέχει με τα χέρια μιλάει για τη ζωή του και το όνειρο των Παναολυμπιακών Αγώνων.

Καμία δικαιολογία. Ο Ζάιον Κλαρκ δεν τις επικαλέστηκε ποτέ. Υιοθέτησε το δόγμα και το ευαγγελίζεται όπου βρεθεί και όπου σταθεί.

Θέλησε να το... χαράξει στο κορμί του. Ένα πελώριο τατουάζ στην πλάτη του, για να θυμίζει στους άλλους τα... πιστεύω του. Ο Ζάιον Κλαρκ ασχολήθηκε με την πάλη. Ξεχώρισε. Μόχθησε. Έχασε. Νίκησε. Και έκλαψε. Πλέον, ο στόχος του είναι οι Παραολυμπιακοί Αγώνες στο Παρίσι. Σας αναφέραμε ότι ο Ζάιον δεν έχει πόδια;

Η ιστορία του είναι μοναδική. Όπως και η πάθηση που του στέρησε τα πόδια. Του έδωσε, ωστόσο, χίλια άλλα πράγματα. Μία ατσάλινη θέληση. Και τη δύναμη να κάνει τα πάντα!

Ο Κλαρκ αναζητούσε την πραγματική αγάπη. Την οικογενειακή αγάπη. Η βιολογική μητέρα του τον εγκατέλειψε. Και όταν πια ο Ζάιον μεγάλωσε και η ιστορία του μαθεύτηκε, εκείνη επιχείρησε να τον προσεγγίσει ξανά. Χωρίς ανταπόκριση. Ο Κλαρκ είχε ήδη βρει τη μητέρα του. Τον αγάπησε γι' αυτό που είναι. Και όχι γι' αυτό που του λείπει.

Ο Κλαρκ, 23 ετών πλέον, πέρασε από αρκετές ανάδοχες οικογένειες. Του συμπεριφέρθηκαν άσχημα. Σε ένα κεφάλαιο της ζωής του που έχει αφήσει ξωπίσω του.

Όταν θέλησε να ασχοληθεί με την πάλη, δεν βρήκε κλειστές πόρτες. Την ιστορία του κατέγραψε ένα ντοκιμαντέρ, που υπάρχει στο Netflix, και φέρει το όνομά του.

Πώς ένα παιδί δίχως πόδια, έφτασε λίγο πριν από ένα τελικό!

Αυτή ήταν ολόκληρη η ζωή του. Να αψηφά καθέτι που στα μάτια των άλλων έμοιαζε να αδύνατο. Το είπαμε και παραπάνω: Καμία δικαιολογία!

Ο Κλαρκ επιχείρησε να αγωνιστεί στους Παραολυμπιακούς Αγώνες του Τόκιο. Έχασε το όριο για λίγο. Αλλά είναι σίγουρος ότι στο Παρίσι θα ζήσει το όνειρό του.

Ο Ζάιον Κλαρκ ασχολήθηκε με την πάλη. Ξεχώρισε. Μόχθησε. Έχασε. Νίκησε. Και έκλαψε. Πλέον, ο στόχος του είναι οι Παραολυμπιακοί Αγώνες στο Παρίσι.

Να φέρει ένα μετάλλιο στο σπίτι και να βροντοφωνάξει πως είναι Ολυμπιονίκης! Πλέον, ο 24χρονος διαθέτει και ένα ρεκόρ στο βιβλίο Γκίνες. Ως ο πιο γρήγορος άνθρωπος στη γη που τρέχει με τα... χέρια του! Το έκανε στις 22 Σεπτεμβρίου του 2021, καλύπτοντας μία απόσταση 20 μέτρων σε 4.78 δευτερόλεπτα. Και δεν θα σταματήσει εκεί.

Ο στόχος του είναι να εμπνέει τον ίδιο. Και τους άλλους.

Όταν ήσουν παιδί, πώς βίωσες το γεγονός ότι ότι ήσουν διαφορετικός;

«Πάντα το ήξερα. Αλλά δεν με ένοιαζε. Ακόμη δεν με νοιάζει. Ναι, είμαι διαφορετικός, δεν μπορώ να κάνω κάτι, γεννήθηκα έτσι, γιατί να σπαταλήσω το χρόνο μου σε κάτι που δεν μπορεί να αλλάξει».

Πώς αποφάσισες να ασχοληθείς με την πάλη;

«Ο προπονητής μου, ο οποίος ήταν και στην τάξη των καλλιτεχνικών, με πλησίασε και μου είπε να δοκιμάσω ένα σπορ. Του είπα όχι. Και την επόμενη στιγμή είμαι στην αίθουσα της πάλης και κάνω φίλους. Δούλευα σκληρά και το διασκεδάζα. Συνέχισα να το κάνω για μερικά χρόνια, ώσπου τελικά κατάφερα να φτάσω κάπου».

Μεγαλώνοντας, δίχως γονείς, πώς απέκτησες την αυτοπεποίθηση που έχεις;

«Αυτό ήρθε αργότερα. Ήμουν στην τελευταία χρονιά στο Λύκειο και είχα ένα δύσκολο αγώνα πάλης. Είχα ένα πρόβλημα σε κάποιους μους στον ώμο μου και ήταν δύσκολο να κινήσω το χέρι μου. Και ο

προπονητής μου με άρπαξε από το κορμάκι που φορούσα, κόλλησε το πρόσωπό του στο δικό μου και άρχισε να φωνάζει. Μου είπε ότι πρέπει να τελειώσω τη δουλειά. Να σταματήσω να βρίσκω δικαιολογίες και να βγω στον αγώνα και να κερδίσω. Και το έκανα. Κέρδισα κάποιον από τους καλύτερους στην πολιτεία του Οχάιο και ήταν ένα τρελό συναίσθημα. Η ζωή με εξέλιξε ως άνθρωπο. Είχε επίδραση στη συμπεριφορά μου. Η πάλη χτίζει χαρακτήρα σε έναν άνθρωπο».

Στην πλάτη σου έχεις ένα πελώριο τατουάζ που γράφει «καμία δικαιολογία». Πώς κατέληξες σε αυτό;

«Το έκανα οκτώ μήνες μετά από εκείνον τον αγώνα, όπου ο προπονητής μου, μου είπε ότι δεν πρέπει να βρίσκω δικαιολογίες, αποφάσισα να κάνω αυτό το τατουάζ στην πλάτη μου «Καμία δικαιολογία». Πήγα σε μία φίλη μου, είναι εξαιρετική, μου το έκανε στο σπίτι της. Της είπα τι ήθελα, το έφτιαξε σε ένα σχέδιο, μου άρεσε και το κάναμε. Ήμουν 19 ετών».

Προσπαθείς να συμμετάσχεις στους Παραολυμπιακούς του Παρισιού;

«Ναι! Παραλίγο να αγωνιστώ και στο Τόκιο. Θα το καταφέρω αυτή τη φορά. Θα προετοιμαστώ σκληρά και θα είμαι εκεί. Δεν θέλω να ακουστώ υπερφίαλος, αλλά θέλω να είμαι εκεί».

Αυτό σκέφτομαι συνέχεια. Πώς μπορώ να γίνω καλύτερος, πως μπορεί να με βοηθήσει η διαδικασία, πως θα είναι ο τερματισμός, τι πρέπει να κάνω για να γίνουν πιο γρήγορα τα χέρια και οι αντιδράσεις των μυών μου. Απαιτεί μία τεχνική διαδι-

